

Kairói vendég a Gyógyszerész Karon

Mohamed Sherif Adel docens az arab gyógyszerészképzésről

Az Egyesült Arab Köztársaságról egyre többet tudunk, hisz a szabadságukat kivívott közel- és távolkeleti, afrikai népek sorsa szükségképpen nem csupán a nemzetközi politikai életnek, hanem a világesemények menetét figyelő, egyszerű újságolvasó érdeklődésének is eléggé központjában van.

Ezek a függetlenségükért harcoló államok rohamos fejlődésnek indultak minden vonatkozásban. Az Egyesült Arab Köztársaságban például 1951-ben az iskolaköteles gyermekeknek csupán 40%-a 1961-ben pedig már 88,2%-a járt általános iskolába. Ily módon az általános iskolák tanuló létszáma 2 753 566 volt 1961-62-ben. Ennek a nagyarányú gyarapodásnak főként az az oka, hogy időközben eltörték az általános iskolások tandíját, mely bizony nem is volt kicsi összeg: évi 1200 magyar forintot tesz ki...

Mindezt a Kedvessy professzor vezette gyógyszer-technológiai intézet vendégétől, az 1963. szeptembere óta hazánkban tartózkodó dr. Mohamed Sherif Adel-től tudom meg. A kairói egyetem docense tizenötötömöt évvel jött hazánkba, egy esztendőig tartó tanulmányútra. Jobbára itt, a szegedi intézetben tartózkodott ez alatt a néhány hónap alatt, de járt az Egyesült Gyógyszer-és Tápszergyárban, s a Budapesti Gyógyszerészeti Kémiai Intézetben is, s két teljes hónapot töltött Kóbányán, a volt Richter-gyárban.

— Mi a véleménye a magyar gyógyszeriparról? — tesszük fel a kérdést vendégünknek.

— A kutatógárda, különösen a Kóbányai Gyógyszerárugyárban dolgozik korszerű körülmények között, korunk szintjén. E gyárral egyébként régi jó kapcsolataink vannak. Nemkülönben a Chinoinnal, melynek készítményei az 1963. augusztusától működő Magyar-Egyiptomi Gyógyszerárugyárban is megtalálhatók. E gyár jelenleg 20 féle készítményt állít elő, s 200 dolgozója közül mintegy hu-

szan rendelkeznek gyógyszerész képesítéssel. Ezzel négyre szaporított az EAK-ban működő gyógyszergyárak száma. Ma valamennyi gyár külföldi segítséggel dolgozik.

— A másik háromról is hallhatnánk néhány szót?

— Az amerikaiak, a németek, és a szovjetek segítségével létrehozott gyár főként penicillint, chrolamp-henicol, szalicil és sulfonamid készítményeket állít elő. A gyárak készítményei részint a gyógyszerárakban — drug store-okba — kerülnek. A kész gyógyszerek forgalmahozatala mellett kozmetikai cikkekkel is árusítanak. Ezek a gyógyszertárak most állami kezelésben vannak, vezetőjük gyógyszerész. A kis gyógyszerárak „maszek”-kézben vannak, az árak szabottak, belföldi készítményeket illetően 15 százalék, külföldiekben 10 százalék a haszonkulcs.

— Mióta folyik Önöknél rendszeres gyógyszerész képzés?

— A rendszeres képzésnek régi hagyományai vannak nálunk: még 1827-ben indult meg, a Kairó közelében fekvő Abu Zabal nevű városban. 1887-ben vezették be a három fokozatú gyógyszerészképzést — ekkor már Kairó központjában folyt az oktatás — majd 1925-ben oktatási reformot hajtottak végre, ennek értelmében a képzés idejét az előző 5 év helyett 4 évben állapították meg. 1959-ben ismét öt évre emelték az oktatás időtartamát, s a hosszabbítás két előkészítő félév bevezetését tette lehetővé. Kairón kívül Alexandriában és Assionban folyik gyógyszerészképzés jelenleg. A karokon négy fokozata érhető el: megszereshető legalsó fokozatként a gyógyszerészeti oklevél, — ezt követően a speciális, magasabb szakdiploma (pl. gyógyszerésztechnológiából, élelmiszer- és drog-analízisből, gyógyszerészeti mikrobiológiából stb.). — majd a magisteri fokozat, — 1951 óta pedig a doktori cím.

— Végezetül hallhatnánk-e néhány az egyiptomi felső-

oktatást érzékeltető adatot?

— Természetesen. Jellemzőként ha én említem meg, hogy az utóbbi 10 esztendőben az oktatásra és a nevelésre fordított állami szubvenció eléri az 500 millió forintot, míg 1882-től 1952-ig — tehát 70 év alatt — összesen 300 millió forintot fordítottak e célra...

Adel docentst jelenlegi munkahelyén: gyógyszerész-technológiai intézetünkben is meglátogattuk. Úgy tapasztaltuk: jól érzi magát, otthonosan mozog a magyar intézet laboratóriumában. Elmondotta búcsúzásként, hogy nehéz dolog hosszú hónapokig távol lenni hazájától, a szeretett várostól, Kairótól — családjától. A távollét fájdalmát csak a barátság, figyelmesség gesztusai enyhítik némileg.

Mohamed Sherif Adel barátok között él...
Dér Endre

Események

A Szegedi Tanárképző Főiskola Kémiai előadótérében Molnár Gábor az ismert Dél-Amerika kutató tartott „brazíliai őserdőben” című előadást „Kalandozások a mel.”

A Magyar Testnevelési és Sport Bizottság Tudományos Tanácsa és az UNESCO mellett működő Sport Világtanács közös rendezésében Nemzetközi Testnevelési Tudományos Konferenciát tartottak Budapesten. A konferencián 61 külföldi tudós és testnevelési szakember is részt vett, közöttük Lengyelország, Bulgária, Csehszlovákia, Jugoszlávia, az NDK, Ausztria, Anglia, Franciaország, Belgium, Hollandia, Olaszország, Spanyolország, az NSZK, az Egyesült Államok és Izrael képviselői.

ne küldjék ki az ebédet, mert bemegy a városba és ott fog ebédelni.

Orült annak, hogy nem fog találkozni a lánnyal.

— Ha most kijönne... a tegnap történtek után...

Nem bízott annyira magában, hogy könnyű szívvel vállalja ezt a találkozást.

Felöltözött. Sietnie kellett, ha el akarta érni a reggeli vonatot.

Kevesen voltak az állomáson. Megváltotta a jegyet, újságot vett.

AZ UTAZÁS egy óra hosszat sem tartott. Mikor megérkezett az állomás sűrűforgása egyszerre elragadta. A tömeggel együtt sodródott a kijárat felé. A hosszú egyedüllet után jó volt elkeverednie az emberek között. A téren megállt egy pillanatra, tervet csinált, mivel is töltse a napot. Szeretett így csomag nélkül, háttározott cél nélkül járkalni idegen városban, ismerkedni vele és pillanatszerűen észlelyére bizoni a program összeállítását.

— Először is eszem valamit.

Lassan, sétálva indult a város központja felé. Időmiliómosnak érezte magát, hosszú ideig ácsorgott a kirakatok előtt. Rágyújtott, de éhgyomorra nem esett jól, eldobta a felégszított cigarettát. Egy tejjóval megreggelizett, azután újból lapokat vett, olyanokat, melyeket a faluban nem árusítottak és kiült egy parkba.

— Tíz órakor moziba megyek — gondolta — de addig még van idő.

Egy darabig olvasott, majd félretette az újságokat és az embereket kezdte figyelni.

A park, mint egy zöld sziget, szörke emeletes házak közé ékelődött. Alig volt nagyobb, mint egy ilyen ház alapterülete. Középen szobor állt, a szobor előtt és mögött pedig egy-egy kis szökőkút szórta a vizsugarakat. Körben padok, melyeket már kora reggel elfoglaltak az üldögélők.

A város csendesebb, ünnepélyesebb volt, mint hétköznapokon. Az emberek egyhangú moráját csak néha zavarta meg egy-egy villamos, mikor végigcsöröpött a tér mellett futó főútvonalon.

(Folyt. köv.)

Orvosegyetemi újítók kiállításán

Érdeklődők a Szegedi Orvostudományi Egyetem újítóinak sikeres kiállításán.

Dr. Novák István össze dr. Kovács Endre egyetemi tanár, Gyógyszer-tudományi Karunk dékánja nyitotta meg június 17-én délelőtt a Szegedi Orvostudományi Egyetem által rendezett újítási kiállítást. Az országosan is uttóro kezdeményezésként elkönyvelhető kiállítás az orvosság orvosegyetemének képviselői is megjelentek, az Egészségügyi Minisztériumot dr. Boross Kálmán osztályvezető képviselte.

A gazdag anyagot tartalmazó kiállítást az egyetem újítók bizottsága állította

össze dr. Kovács Endre Legszorgalmasabb segítőtársak Kishalmi Zoltán és Koroknai József volt ebben a dícséretes munkában. A 96 újítás közül csaknem valamennyit a használati helyen, klinikákon, intézetekben állították össze s ki-viteleztek — a szakértők, a műszereket használó előadók vagy kutatók közvetlen tanácsai alapján. Az immár nemzetközi hírnevű Szon-tágh-Szeredai-Papp féle újítók bizottsága állította

mes újítás látható a kiállításán, amely rendkívül módon megkönnyíti a kutató, oktatómunkát — a gyógyítást, az életmentést az egészségért való küzdelmet. Röntgen vizsgálatokat könnyítenek meg, szülési fájdalmat csillapítanak, a pontos faj-súlymérést segítik elő, a kutatók egészségét óvják, az ápolás gyakorlatára tanítanak ötletesen ezek az okos gépek, készülékek.

A kitűnő kiállításnak igen nagy sikere volt.

Peregi Ilona dalestje

Elményt jelentett a résztvevők számára a Szemészet Klinika előadótérében rendezett koncert, melyen Peregi Ilona, a Zeneművészeti Szakiskola hallgatója mutatott be dalokból és opera-áriákból összeállított műsorát. Enekét a tiszta intonálás, magabiztosság és a precíz szövegkiejtés jellemezte. Különösen a Bachtól Weberig terjedő gazdag dal-repertoárból előadott számok (Brahms Kárbavesztett szerénádja) kidolgozott s átért előadása tűnt fel.

Igényes muzikálást hallottunk a gondonkán közreműködő Szedlák Ferencről, ki művészre valló tökélytel interpretálta Saint Siens á-moll gondonkaversenyét. Az est két szereplőjét Bódis Péter, a Zeneművészeti Szakiskola tanára kísérte zongorán.

A jól sikerült koncert legnagyobb szépségéből az volt, hogy épp az egészségügyi dolgozók közül, akik számára rendezték e hangversenyt igen kevesen jelentek meg az esten. A csekély számú közönség annál lelkesebb tapsal jutalmazta a fiatalok színvonalas produkcióját.

Kerek Attila

Százötvenen külföldön

A JATE három karának összesen mintegy 150 hallgatója tölti a nyári vakáció egy részét külföldön. A vegyeszettek már ismertették hallei gyakorlatát mellett 40 bölcsész — utazik az NDK-ba, Rostockba, valamint további két kisebb létszámú csoport Lengyelországba, illetve ugyancsak az NDK-ba, Erfurtba.

Négy olasz szakos hallgató olasz állami ösztöndíjjal tölti a nyarat a genovai egyetem vendégeként Itáliában. Ugyancsak nyári egyetem hallgatójaként utazik Franciaországba két franciaszakos hallgató is.

Orosz szakosaink közül az idén is többen mennek a Szovjetunióba, nyári pionirtáborokba. Hozzájárul hasonlóan német pionirtáborok vendége lesz 10 német szakos bölcsészhallgatója a József Attila Tudományegyetemnek.

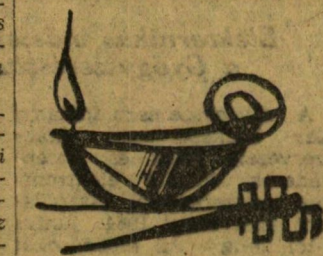
A kulturális szemle tanulságaiból

Elsültak a kulturális szemle hullámai, az élet már régen visszatért a megszokott kerékvágásba. Örültünk színjátzóink, tánc-csoportjaink és zenekaraink kisebb-nagyobb sikereinek, okultunk az esetleges siker-telenségből és a művészeti csoportok tagjai, vezetői már

melyeket kétségbeesett erő-feszítéssel sem sikerült értékessé varázsolni, még a legmodernebb eszközökkel sem.

Ha a néző várt valamit, mikor beült a nézőterre, kénytelen volt csalódottan távozni, legfeljebb egy kis borzongást vitt magával a Hotel Tanathos után, de az utcán tíz perc múlva azt is elfelejtette.

Rendezőink valószínűleg félreértették a modernség fogalmát. Ugyanez a probléma már felvetődött a Modern Színpad legutóbbi előadása után is, sőt nem csak ott, már-már általános jelenséggel állunk szemben ezt a kérdést vizsgálva. Egyre gyakrabban történik meg, hogy bárgyú, semmitmondó, sőt eszméileg enyhén szólva vitatható művek kerülnek nálunk bemutatásra, csak azért, mert a modernség alarcában jelentkeznek.

bizonyára a vizsgaidőszak kényszerű szünete alatt is, legalábbis gondolatban, az új előadásokra készülnek.

Eppen ezeknek az előadásoknak az érdekében talán nem árt, ha most egy eddig szóba sem került szempontból vizsgáljuk meg színjátzóink két legutóbbi előadását, a Karambolt és a Hotel Tanathost.

Egyik sem volt eredeti színpadi mű, az első hangjáték, a második egy novella dramatisztált változata. Nem óhajtok kitérni most a rendezés és a játék problémáira, hiszen ezt már a megjelent beszámolókat nagyban-egészében megtették előttem, sem a dramatisztálásra, bár itt lehetne néhány kifogást tenni. Csúszán a darabok kiválasztásáról, az ebben érvényesülő szempontokról szeretnék elmondani néhány dolgot.

Természetes dolog, hogy az ifjúság mindig vonzódik mindenhez, ami új, ami modern. Valószínűleg ez vezette az egyetemi színjátzókat illetékeseket is, hogy az említett darabokat választották ki. Látszólag rendben is van minden, mindkét darabban megvoltak a modernség formái jevei. S mégis, ha utólag visszagondoljuk az ember, óhatatlanul laposnak, porosnak érzi mindkettőt,

Nem valami új problémáról van itt szó. „A marxista kritika egyik legjelentősebb feladata a lényegesen újat a felületen, pusztán formalisztikus ujdonsághajhásztól, a formák „forradalmától” megkülönböztetni” — írta Lukács György annakidején és ez a megállapítás ma is teljes mértékig igaz, kár, hogy nem érvényesül nálunk kellőképpen. A rendező, vagy aki kiválasztja a darabot, egyszerűsággal kritikus is, az ő kötelessége volna a darabot megvizsgálni ilyen szempontból is.

A forma forradalma nem mindig haladó tartalom kifejezője, a modern tartalom viszont megtalálja a maga számára szükséges modern formát. Jó példa erre Borchert: Az ajtón kívül c. darabja, melyet szintén láthattunk a szemlén.

A darabok kiválasztói, rendezői ilyen szempontból is felelősek a bemutatott művekért, nekik is mindent meg kell tenniük, hogy semmitmondó, igénytelen művek, a modernség jelszavát hangoztatva ne kerüljenek bemutatásra.

Színjátzóink jelentős erőt fektetnek egy-egy darab bemutatásába. Igényesség kérdése, hogy ezt az erőt méltó darabba fektessék.

Bistey András

Abban a pillanatban fordult meg, amikor a fiú le akart sújtani rá, de most már bicska volt a kezében.

Elkapta a csuklóját és megcsavarta. A bicska a földre esett. Tibor messzire rugta a sötétben.

— Te hülye! — sziszegte dühösen a fiúlebe. — Hát nem tudsz nyugton maradni?

A fiú ki akarta szabadítani a kezét és közben teljes erővel a térdébe rugott.

Tibor először nem akarta megütni, de ez már túl sok volt. Bal kézzel gyomor-szájon vágta, majd elengedte a karját és a jobb kezével pofonütötte. Először öklével akarta megütni, de maga sem tudta miért, ujjai szétnyíltak az utolsó pillanatban és az öklöcsapás helyett hatalmas pofon csattant a fiú arcán.

Azt most már teljesen elvakította a düh. Nekirohant, kezével ügyetlenül, motollaként szerette volna elérni az arcát.

Tibor nyugodt volt. Kívédett néhány céltalan ütést, azután kétszer állonvágta, végül hátulról beakasztotta a lábát és hanyatlókta. Elterült a földön, mint egy zsák, káromkodott, de mikor Tibor továbbindult, már nem ment utána.

Rózsikának okoztam kellemetlenséget — gondolta Tibor útközben. Ez a gyerek nem fog lakatot tenni a szájára. Szegény kislány! Ő jár talán a legrosszabbban ebben az egész cirkuszban.

LASSAN KIÉRT a házak közül. Az éjszaka csendes volt, a szántóföldek némán, sötétben nyúltak el a Szőlőhegyig. A tanyáktól már nem látszott fény, beleolvadtak a sötétségbe. Éjjel körül járt az idő. A langyos szél erős szénaitlatot hozott valahonnan.

Tibor megállt. A kertészettől még világozság szűrődött ki. Valaki a szivattyút próbálta megindítani, de a motor minduntalan befulladt. Szívesen bement volna a kertészetbe, beszélgetni egy kicsit az emberekkel, de aztán elhessegette ezt a gondolatot.

— Nem tudnák mire vélni, ha most beállítanék közéjük. Ki tudja mire gyanakodnának. Úgysem tudnék beszélgetni velük.

Másnap kora reggel ébredt. Vasárnap volt. Egyre inkább egyedül érezte magát, különösen tegnap este óta.

— Ma délelőtt Rózsika sem jön az ebédel.

Előző nap este, mikor bent volt Konczéknál, ő maga mondta, hogy vasárnap